

Paraklétoosz

2022. október 23.

Bátorító gondolat beteg és bajbajutott embereknek

MINDENSZENTEK - MKPK Sajtószolgálat

Keleten már 380-ban megemlékeztek minden vértanúról. A nyugati egyház liturgiájába IV. Bonifác pápának köszönhetően került be, aki – miután megkapta a pogány istenek tiszteletére épült római Pantheont – 609. május 13-án Mária és az összes vértanúk tiszteletére szentelte fel.

III. Gergely pápa (731–741) kiszélesítette az ünneplendők körét: a földkerekségen elhunyt minden tökéletes, igaz embernek emléknapijává tette mindenszentek ünnepét. - IV. Gergely pápa (827–844) döntése értelmében került az ünnep november 1-jére. - Imáinkban emlékezzünk meg azokról a szentekről, akik példájukkal megmutatták nekünk, hogy életünkben itt és most van lehetőségünk arra, hogy kövessük Jézust, hogy azon az úton járjunk, amelyet Ő mutatott meg nekünk.

HALOTTAK NAPJA - MKPK Sajtószolgálat

November 2-án tartjuk halottak napját. Ezen a napon a Katolikus Egyház ünnepélyesen minden elhunytól, de különösen is a tisztulás állapotában levő szenvedő lelkekről emlékezik meg.

Az Egyház a testi feltámadás és az örök élet hitével és az ebből fakadó reménnyel éli meg a halottak tiszteletének ősi cselekedetét, melynek minden nép a maga hagyományai szerint tesz eleget. Az Egyház kezdettől fogva imádkozik a megholtakért. Szent Odilo clunyi apát kezdeményezte, hogy miután mindenszentek ünnepén az Egyház megemlékezik a mennyország szentjeiről, másnap az összes megholtról is emlékezzünk meg. 998-ban vált szokássá az ünnep, majd a 11. században a clunyi bencések hatására széles körben elterjedt. Az Egyház az ünnepen bizalommal kéri a Mindenhatót: „add kegyelmedet elhunyt gyermekeidnek, hogy a földi élet halandóságát legyőzve örökre szemlélhessenek téged, aki alkottad és megváltottad őket”. Imáinkat járja át az Élő Istenbe vetett hit, a bizonyosság az Ő szeretetében, ami nem múlik el soha és végigkísér minket életünkön és halálunkon keresztül egészen a feltámadásig.

A TEMETŐBEN

Ezekben a napokban menjünk ki a temetőbe, hiszen számtalan mondanivalót tartogat számunkra. Bizonyára elcsodálkozunk: a temető nem a szomorúság, hanem a csend helye. Akik földjében nyugszanak, tulajdonképpen élnek:

élnék szellemük és kezük műveiben, élnek utódaikban és szeretetükben, amelyet felebarátaik iránt mutattak. De leginkább Istenben élnek, Akiben mindenki örökké él. A halál nem semmisítette meg őket. Jó kezekbe kerültek. A keresztek, a virág és a gyertyaláng mind arról az Istenről beszél, aki szereti az életet. A sírhalomra helyezett koszorú nem a szomorúság jelképe. A győztesek nyakába szoktak koszorút helyezni. A zöld szín az élet jele. A virág örömet jelent az Atya házába való visszatérés feletti örömet.

HOL A KINCSED? – Gyökössy Endre

Egy régi héber történet arról szól, hogy élt valamikor a krakkói gettóban egy zsidó emberke, Jékel ben Eizin. Egyszer azt álmodta, hogy menjen el Prágába, és a prágai híd egyik pillérénél kezdjen el ásni, mert ott kincs van elrejtve.

Felébred Eizin fia, Jékel (mert a ben héberül azt jelenti: fia), és azt mondja: Álom, álom. - Ám amikor már negyedszer álmodja ugyanazt, izgatott lesz, kapja magát, és egy kis ásót a derekára kötve elindul, elbattyog Krakkóból Prágába. Igen ám, de a hidat katonák őrizték; Jékel már harmadnapja ott keringett a híd körül, hogy valamiképpen le tudjon menni a pillérhez.

A negyedik nap az egyik szakaszvezetőnek feltűnt a szüntelen ott kóválygó, kis zsidó ember, és megkérdezte tőle: - Hát te ki vagy, és mit keresel itt a hídnál?

Jékel erre a legbecsületesebben elmondta, hogy ő négyszer egymásután azt álmodta, hogy itt kincs van elrejtve, hozott ásót, szeretné kiásni. Mire a szakaszvezető csapkodni kezdte a térdét, és nagy nevetve azt mondta: - Hallod-e, Eizin fia, Jékel, tudod-e, mit álmodtam? Azt álmodtam, hogy menjek el hozzád Krakkóba, aztán ássam föl a tűzhelyed alatt a földet, mert ott van a kincs elrejtve! - meg is veregette Jékel vállát, aztán penderített egyet rajta, az meg szépen, nyugodtan hazaballagott. Fogta a kis ásót, ásott a tűzhelye alatt egy nagy lyukat - és valóban ott volt a kincs. A zsidóüldözés alatt rejthette oda valamelyik rokona.

Azért jutott ez eszembe, mert az a gyanúm, hogy sok helyen keressük a kincset (mindenkinek megvan a maga prágai hídlába, ahol ásogatni szeretne), csak éppen ott nem, ahol van...

De sok helyen keressük a kincset, életünk boldogságát! Hátha a feleségünk vagy a férjünk szívében van elrejtve, csak húsz évi házasságunk után sem találtunk rá. Miért? Mert nem kerestük. - Hátha a gyermekünk szívében van elrejtve; de ráérünk mindenre, csak arra nem, hogy ott keressük. Keresse az óvó néni meg a tanító bácsi, ezért fizeti őket az állam! - Hátha egy barátunk szívében van elrejtve, akivel harminc év óta ismerjük és szeretjük egymást.

Mindenről beszélünk, csak arról a titokzatos kincsről nem - pedig talán épp ott van!...

Immáron fehér fejjel megértettem egy titkot... Kincset találtam! *Féljed az Istent, hogy ne félj senki mástól!* Illetve egészen pontosan: Nem fogsz többé félni, mielőtt komolyan kezded félni, azaz halálosan komolyan veszed Isten Igéjét. Mert az Isten ugyan szeretet, de ez a szeretet nem pihe-puha, fojtogató majomszeretet. Isten igazságos, félelmetes Isten, - Aki szeret. De aki már szereti, annak nem félelmetes, mert „a szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben.” Ilyen kincsek vannak elrejtve a Bibliában!...

Meghalt egy öreg palotai gazda. Fiatal, második felesége volt, és sehol sem találták a végrendeletét. Ezt a feleséget az első házasságból származó gyermekek megtámadták: nincs végrendelet, ő tehát nem örökös, költözzön, hagyja el az otthonát, s ők már el is osztották maguk közt a vagyont. Amikor az özvegy összecsomagolt, leverte a szekrény tetejéről az öreg hívő gazda Bibliáját, és abból kiesett a végrendelet, amelyben mindent őrá hagyott. A feleségnek nem jutott eszébe, hogy hová máshová is tehetné egy hívő ember a végrendeletét, mint a Bibliájába. Mert kincs van benne. Mi aggodalmat megspórolhatott volna, ha időben kézbe veszi!...

IMÁDKOZZUNK!

1. Meghalt testvéreinkért (és a kórházban elhunytakért...), akik az elmúlt évben költöztek el e földi hazából. (rövid csend)

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik. - És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Mindenható Atyánk! Életünkben és halálunkban egyaránt a tied vagyunk. Kérünk, hogy hozzád megtért testvéreinket fogadd be atyai házádba, Krisztus, a mi Urunk által.

2. Szüleinkért, testvéreinkért és minden szeretettünkért, akiket az Úr nekünk adott. (rövid csend)

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik. - És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Mindenható örök Isten, élők és holtak Ura. Te irgalmas vagy mindazokhoz, akikről tudod, hogy hitük és jócselekedeteik által a tied lesznek. Alázatosan kérünk, hogy szüleinknek, testvéreinknek, akikért most hozzád könyörgünk, add meg jóságosan kegyelmedet, bűneik bocsánatát és az örök életet. Krisztus, a mi Urunk által.

3. Jótévőinkért, akik életutunk folyamán szeretetükkel segítségünkre voltak. (rövid csend)

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik. - És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Szerető mennyei Atyánk, úgy hallottuk isteni igédből: boldogok a holtak, akik az Úrban hálnak meg, mert tetteik elkísérik őket. Kérünk, add meg jótevőinknek szolgáló szeretetük méltó jutalmát, Krisztus, a mi Urunk által.

4. Azokért, akiket életükben a papságra és az evangéliumi tanácsok követésére hívtál meg hitoktatóink, gyóntatóink voltak. (rövid csend)

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik. - És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Könyörögve kérünk, Urunk, azokért, akiket az Isten népének szolgálatára és a tökéletes szeretet gyakorlására hívtál meg. Add, hogy amit életük példájával és szavukkal tanítottak, országodban színről-színre láthassanak és Téged dicsérhessenek Krisztus, a mi Urunk által.

5. Azokért, akik életüket adták a másokért végzett munka közben. (csend)

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik. - És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Urunk, Egyszülött Fiad példájából tudjuk, hogy senkinek sincs nagyobb szeretete, mint aki életét adja barátaiért. Add, hogy akik elvesztették életüket Krisztusért, megnyerjék azt és vele lehessenek most és örökkön-örökké.

6. Azokért, akik járvány, baleset, háborúk és természeti csapás áldozatai lettek és a szent útravaló nélkül haltak meg. (rövid csend)

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik. - És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Urunk Istenünk! Te azt akartad, hogy megpillantsuk a világ világosságát. Te alkottál minket, nem a sötétség és a halál számára, hanem hogy életünk legyen és bőségesen legyen. Légy irgalmas, vezesd őket az életre, a Veled való találkozásra, Krisztus, a mi Urunk által.

7. Azokért, akik reményüket veszítve vagy kényszerítő körülmények hatására elvetették önmaguktól legnagyobb ajándékodat, az életet. (csend)

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik. - És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Mindenható Istenünk. Te látod egyedül az emberi szív szándékát s nálad Urunk az irgalom. Fogadd magadhoz számkivetett gyermekeidet, Krisztus, a mi Urunk által.

8. Minden elhunyt hívőért, különösen azokért, akikre senki sem gondol. (csend)

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik. - És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Urunk és Istenünk! Te arra tanítasz minket az Írás szavával: „Szent és üdvösséges dolog a halottakért imádkozni,” add meg irgalmasan, hogy könyörgésünk elhunyt testvéreink üdvösségére váljék Krisztus, a mi Urunk által. **Miatyánk...**

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész 📞 **20/ 77-386-55; 30/ 849-8280**

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**